



R

REVEIL-SERIE

IS JEZUS UW KONING?

JOHANNES BEUKELMAN



No. 492

FEBRUARI 2013

JOHANNES BEUKELMAN

Johannes Beukelman werd op 11 maart 1704 te Hoorn geboren. Hier heeft Florentius Costerus gestaan, en ook de bekende Lambertus de Beveren, die de Pelgrimsreis van John Bunyan van aantekeningen voorzag. Beukelman studeerde te Leiden in de godgeleerdheid. In oktober 1725 ontving hij een beroep naar Oost- en West-Blokker, dat wegens zijn minderjarigheid niet geaprobeerd werd door de Staten van Holland en West-Friesland. Op 27 november 1726 werd hij tot predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Driehuizen en Zuid-Schermer.

Vervolgens diende hij de gemeenten Alblisserdam (december 1728), Zierikzee (januari 1730), Hoorn (juni 1737), Rotterdam (maart 1749) en 's-Gravenhage (oktober 1750). In Hoorn werkte hij samen met zijn vroegere predikant Lambertus de Beveren. Tijdens zijn predikantschap in 's-Gravenhage betoonde hij zich vurig Oranjegezind. De stadhouder en andere edelen waren dan ook meer dan eens onder zijn gehoor te vinden.

Op 17 augustus 1757 is hij in 's-Gravenhage overleden, nadat een ernstige ziekte zijn lichaam in korte tijd had gesloopt. Velen betreurden hun gewaardeerde leraar. In

zijn geboortestad werd hij begraven.

Johannes Beukelman was een ijverige predikant, getrouw in zijn prediking, zijn catechiseren en huisbezoeken, en in het handhaven van de tucht. Vele malen diende hij classis of synode als scriba of preses. Hij mocht getuigen dat hij zegen ondervond op zijn prediking, die ontdekkend en overtuigend was. Zijn preekstijl was eerbiedig, ernstig en gevoelig, waardoor hij geliefd was in de gemeenten die hij diende.

Hij bracht geen onnodige geleerdheid of uitweidingen op de preekstoel. In grote lijnen volgde hij de indeling zoals die toen gebruikelijk was: een korte inleiding, een uitleg van de tekst in enkele punten en een toepassing, waarin hij inging op de onderscheiden zielsgesteldheid van de leden der gemeente.

Zelf heeft hij geen preken in druk laten verschijnen. Zijn nagelaten preken werden gekocht door boekdrukker Jan Abraham Bouvink, die ze in de jaren 1773-1777 uitgaf in zeven dikke bundels 'Keurstoffen' en 'Vervolgstoffen'. Zijn zoon, ds. Joh. Wilh. Bouvink begeleidde de uitgaven. In totaal zijn 334 preken uitgegeven.

Bronnen:

- Nieuw Nederlandsch biografisch Woordenboek, deel 7
- Reformatorisch Dagblad, april 2009.

De hierna volgende preek is een hertaling van de ‘XXXII. Leerreden over ’s Heilands Lyden’ uit “De Lydende en Verheerlykte Immanuël”, uitgewerkt en gepredikt door den weleerwaarden, zeer geleerden en nu zaligen heer Johannes Beukelman, uitgegeven te ’s-Gravenhage bij Jan Abraham Bouvink, MDCCLXXV (1775), de pagina’s 498-510.

De preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

IS JEZUS UW KONING?

door

JOHANNES BEUKELMAN

“En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis; en er was geschreven: JEZUS, DE NAZARENER, DE KONING DER JODEN. Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn. De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden. Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven”.

Johannes 19:19-22

Inleiding

Het hart des mensen overdenkt zijn weg; maar de HEE-RE bestuurt zijn gang.

In deze spreuk leert Salomo (Spreuken 16:9) ons ener-

zijds, dat de mens in zijn beweegredenen voor zijn daden heel goed bij zichzelf overlegt en een keuze maakt, welke weg hij moet inslaan. Maar anderzijds geeft deze spreuk ook te kennen, dat God als de eerste oorzaak van onze redelijke daden, in al die overleggingen en overdenkingen onze gangen bestuurt en ons Zijn heilige bedoelingen laat volbrengen.

En zeker, als de mens met zijn hart niets overdacht, dan was hij geen mens. Ook zou hij niet in actieve zin de oorzaak van zijn daden zijn, maar hij zou in alles volstrekt lijdelijk zijn, wat de ongerijmdheid zelf is. God zou dan ook de mens niet de wet kunnen voorschrijven, of hem over enige zondige daad bestraffen.

Hoewel een mens zelf in zijn hart overleggingen maakt, neemt dat niet weg dat God die overdenkingen bestuurt. Als God dit niet zou doen, dan was Hij niet de onafhankelijke Heere van de wereld, in Wiens hand alle dingen zijn.

Een mens kan zich bepaalde doelen voor ogen stellen, maar God beslist alles dikwijls tegen de gedachten van een mens in, zodat Zijn raad bestaat en uitgevoerd wordt.

De mens heeft beraadslagingen des harten; maar het antwoord der tong is van de Heere (Spreuken 16:1).

Daarom is er geen wijsheid noch raad tegen de Heere.

Elifaz mag terecht (Job 5:12-13) opmerken: *Hij maakt teniet de gedachten der arglistigen; dat hun handen niet een ding uitrichten. Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat de raad der verdraaiden verstoord wordt.*

Als God ergens bewezen heeft, dat Hij de gangen van het mensenhart bestuurt, dan is het vooral in de gehele rechtsgang tegen Jezus. In het bijzonder zien we dit bij het kruis als Jezus tegen het streven van Zijn vijanden en de gedachten van Pilatus in, door Gods bijzondere bestuur met een kroon der heerlijkheid moet schitteren. Dit laatste zien we in het bijzonder aangetoond en bewaarheid in onze voorgelezen tekstwoorden. Wij zullen daarin zien dat men boven Zijn hoofd deze kroon stelde: *Deze is Jezus, de Koning der Joden.* Tevens zullen we nagaan wat daarover met de Joodse overpriesters van doen is geweest.

In de overdenkingen van de lijdensgeschiedenis van Jezus op Golgotha hebben we tot hiertoe overdacht de dingen die aan Zijn kruisiging voorafgingen en aan de kruisiging zelf. Nu zullen we verder moeten letten op de dingen die met Zijn kruisiging gepaard gingen en die terstond daarop volgden. Onze tekst gaat dus over het opschrift boven het kruis van Jezus en wat daarover zich

heeft voorgedaan tussen de Joodse overpriesters en de Romeinse stadhouder Pilatus.

Gebed: O God, moge de prediking van Jezus als de Koning der Joden verscheidene harten breken, en zondaren van onder de vloek in geloof tot Hem lokken. Amen.

Indeling

We letten in het overdenken van deze tekst:

1. op het opschrift van het kruis van Jezus(vers 19-20);
2. op het bezwaar dat door de Joden daarover bij Pilatus gemaakt is, alsmede zijn afwijzing daarvan (vers 21-22).

Uitleg van de tekst

1. In ons eerste punt willen we aandacht schenken aan:
 - het opschrift dat Pilatus heeft laten maken;
 - wat de juiste tekst daarvan was; en
 - in welke talen het geschreven was.

De evangelist Johannes vermeldt daarover: *En Pilatus schreef ook een opschrift en zette dat op het kruis.* Mattheüs schrijft: *En ze stelden boven Zijn hoofd Zijn beschuldiging geschreven.* Markus en Lukas stemmen

hiermee volkomen overeen.

De Romeinen waren gewoon de schuld van de misdadigers, die de oorzaak was van hun straf, niet alleen openlijk te laten omroepen, maar ook in een opschrift boven op het voorwerp van de strafuitoefening te plaatsen. Eusebius vertelt van de martelaar Attalus die dit opschrift had, dat eerst voor hem uitgedragen werd: *Hic est Attalus Christianus*, dat is vertaald: *Dit is Attalus, de christen*. Dit deden de Romeinen om aan te tonen dat ze zó eerlijk waren en dat hun rechters zó rechtvaardig moesten zijn in het uitspreken en uitvoeren van een vonnis, dat ze daarvan aan de goden en heel de wereld rekenschap konden geven.

Dit heeft ook Pontius Pilatus hier willen doen. Ook hij schreef een opschrift en zette dat op het kruis. Mattheüs noemt het zijn beschuldiging of naar de betekenis van het grondwoord, de oorzaak waarom Jezus gestraft werd. Johannes noemt het niet zonder reden een *opschrift*. Dit woord geeft niet alleen de misdaad te kennen, maar leert ons ook dat deze beschuldiging op een plankje *geschreven* was.

Dit opschrift zette Pilatus boven het kruis. Ze hebben het niet voor Jezus uitgedragen. Het plankje met het opschrift is na de kruisiging van Jezus boven Zijn hoofd

aan het kruis vastgemaakt. Dit om Zijn vermeende misdaad aan de gehele wereld te tonen.

Maar hoe luidt dit opschrift? De inhoud daarvan is volgens de evangelist Johannes: *JEZUS, DE NAZARENER, DE KONING DER JODEN*. Mattheüs schrijft: *Deze is Jezus, de Koning der Joden*. Markus en Lukas bekorten dit nog, aangezien de eerste alleen heeft: *De Koning der Joden*, en de laatste: *Deze is de Koning der Joden*. Hieruit blijkt dat Mattheüs, Markus en Lukas meer gelet hebben op de zaak en inhoud van dit opschrift, dan op de eigenlijke bewoordingen daarvan. Maar Johannes, die zelf bij het kruis van Jezus heeft gestaan en deze woorden gelezen heeft, verhaalt ons deze woorden, naar de mening van de beste godgeleerden, ongetwijfeld zoals ze letterlijk aan het kruis te lezen waren: *Jezus, de Nazarener, de Koning der Joden*.

Wat het opschrift zelf betreft, Pilatus schreef daarop de eigen naam van Jezus, de naam Jezus dat is Zaligmaker. Deze naam had Jezus al vóór Zijn geboorte van de engel ontvangen. Ook noemt Pilatus Hem, Jezus de Nazarener, als afkomstig van de stad waar Hij was opgevoed, Nazareth in Galilea. Ten slotte beschrijft hij de oorzaak van Zijn misdaad, namelijk dat Hij de Koning der Joden was.

Hij laat er zich niet over uit dat Jezus van godslastering beschuldigd was. Maar hij schenkt alleen aandacht aan datgene waarvan hij oordeelde dat het tot zijn rechtsbevoegdheid behoorde.

Sommigen menen dat Pilatus dit opschrift schreef omdat hij werkelijk geloofde dat Jezus de Koning der Joden was. Daarom stelde hij Hem in dit opschrift aan de Joden voor als hun Koning. Maar het is ondenkbaar dat Pilatus zichzelf daardoor openlijk van onrechtvaardigheid en van wreedheid jegens een onschuldige zou betichten. Ook is het ondenkbaar dat Pilatus hiermee Jezus heeft willen beschuldigen dat Hij Zich als Koning der Joden had opgeworpen. Daartoe had hij Hem al te dikwijls onschuldig verklaard.

Het is echter wel mogelijk dat de Romeinse rechter hiermee de gekruiste Koning Jezus bespottelijk heeft willen maken. Hiervóór had hij immers de spot gedreven met het Koninkrijk der waarheid van Jezus, toen hij op de verklaring van Jezus Hem honend toevoegde: *Wat is waarheid?* Anderzijds wil hij daarmee ook de Joden gevoelig grieven door hen in hun verwachting van de Messias te bespotten. Het schijnt dat hij daarmee zeggen wil: Wat een jammerlijke Koning. Zie hier de lang verwachte Koning der Joden en zij veroordelen Hem tot de kruisdood.

Maar de goddelijke voorzienigheid bedoelde juist met dit opschrift de onschuld van deze Gekruisigde te kennen te geven, want Zijn misdaad bleek op grond van deze bewoordingen geen misdaad te zijn. Het is een levende aanklacht van de gruwelzonde der Joden, die zij begonnen door in hun woede de kruisdood voor deze Onschuldige te eisen. Daarmee wordt ook tot uitdrukking gebracht wat de Heere Jezus aan het kruis verwerven zou. Daar zou Hij Zich toch treffend openbaren:

- Als Jezus de Zaligmaker, Die hier voor al de Zijnen een oorzaak van hun eeuwige zaligheid wezen zou.
- Als de ware Nazarener, Die, zoals de Nazireeërs onder het Oude Testament, van alle zondaren was afgezonderd en hen heiligen zou.
- Als de Koning van Zijn uitverkoren Bondsvolk, want Hij was van de Vader gezalfd tot Koning over Sion, de berg van Zijn heiligheid.
- In het bijzonder als de Koning der Joden, omdat Hij allereerst tot heil der Joden in de wereld gekomen was.

Op deze wijze bedoelde God in Zijn voorzienigheid hiermee ten slotte een eerlijke beschrijving te geven van wie Hij in waarheid was, Die hier hing.

Ook wordt ons beschreven in welke talen dit opschrift vermeld stond. Johannes zegt in onze tekst: *En het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn*. Hiermee stemt Lukas overeen, alleen met dit verschil dat hij in de eerste plaats van het Grieks, daarna van het Latijn en ten slotte van het Hebreeuws spreekt. Hieruit is echter geen voorkeur voor de een of andere taal te bespeuren, zoals enige Papisten pogen te doen. Niet zonder reden heeft Pilatus dit opschrift opgesteld in deze drie talen. Dit waren de drie talen die destijds in de bekende wereld gesproken werden. Dit opschrift was geschreven in het Hebreeuws ten dienste van de Joden. Bij hen was destijds het Hebreeuws, vervlochten met de Chaldeeuwse en de Syrische taal, het meest gangbaar als hun moedertaal. Het opschrift was ook geschreven in het Grieks, omdat onder de vreemdelingen te Jeruzalem een menigte van Griekse Joden was. Deze taal was toentertijd het meest gewoon, en met de uitbreiding van de Griekse heerschappij in het Oosten was ze algemeen gangbaar geworden. Pilatus voegde daarbij de Latijnse taal, enerzijds vanwege de in Jeruzalem verblijvende Romeinen, die zich onder de feesthoudende menigte bevonden en anderzijds vanwege de majesteit van het Romeinse rijk. Pilatus moest over het gebruik van deze

taal waken en deze bij alle voorkomende gelegenheden handhaven. Aldus konden de Joden, Romeinen en alle vreemdelingen het lezen. Maar de bedoeling van de Heere was ongetwijfeld om zo te laten zien dat deze gekruiste Jezus, Koning zou worden over alle geslachten, volken, tongen, talen en naties, *en dat alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is tot heerlijkheid van God de Vader.*

2. Tegen dit opschrift maken de Joden nu bezwaar. Ze brengen hun klachten naar voren bij Pilatus, maar worden door de stadhouder afgewezen. Johannes verhaalt ons hierover de volgende zaken. Eerst vermeldt hij de gelegenheid waarbij de Joden aanmerkingen maken om dit opschrift. Dan noemt hij het bezwaar zelf met het antwoord van de Romeinse stadhouder.

De gelegenheid waarbij de Joden uiting gaven aan hun bezwaar wordt ons alleen door Johannes beschreven. *Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad.* Dit was geen wonder want de nieuwsgierigheid had vele Joden op de been gebracht. Iedereen las dit opschrift. Jezus had zich alom door Zijn leer en wonderen zeer beroemd ge-

maakt. Velen hielden Hem voor een grote en uitmuntende Profeet en Leraar. Iedereen was daarom begerig om te weten welk opschrift boven Zijn kruis geplaatst zou worden. Ze keken daarom eerst naar het opschrift: *Dit lazzen velen van de Joden*. Het kostte hen niet veel moeite om hun nieuwsgierigheid te bevredigen: *Want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad*. Golgotha lag vlakbij Jeruzalem. Als gevolg daarvan waren ze in grote menigten daar naar toe gestroomd om dit treurspel te aanschouwen.

De overpriesters der Joden lazzen ook dit opschrift. Van daar dat ze bezwaar maakten bij Pilatus en daarop zijn reactie vernamen. Dit verhaalt de evangelist Johannes in vers 21-22 *De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden, maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden*. Zij begrepen wel dat hij hen door dit opschrift wilde grieven. Als Jezus immers de Koning der Joden was, zoals dit opschrift vermeldde, dan was het zeker dat zij daardoor voor koningsmoordenaars werden uitgemaakt. Zij zagen ook wel in dat dit opschrift tot schande strekte van het gehele Joodse volk. Zij hadden Hem weleer met hun Hosanna tot Koning over hen uitgeroepen. Ze vatten dit opschrift

ook in deze zin op, alsof Pilatus zelf de Heiland als hun Koning erkende. Daarom wilden ze het gewijzigd zien. Zij begeven zich nu tot Pilatus en zeggen tegen hem: *Schrijf niet: de Koning der Joden*. Zij bedoelen te zeggen: Dit opschrift behaagt ons absoluut niet, want wij erkennen deze boosdoener niet als de Koning der Joden. Daarom dulden ze niet dat Hij deze titel krijgt. Om die reden eisen ze dat Pilatus daarvoor een ander opschrift in de plaats zal zetten. *Schrijf, zeggen ze, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden*. Dit zou de zaak zeer veranderd hebben, want dan had Pilatus zelf erkend, dat Jezus Zich als Koning der Joden had opgeworpen. Als gevolg daarvan zou Jezus Zich schuldig gemaakt hebben aan het misdrijf van majesteitsschennis.

We zien hier een opeenstapeling van allerlei zonden. Deze boze overpriesters vertonen hier hun verregaande wreedheid tegen Jezus. Ze zijn met Zijn dood niet tevreden, maar zoeken ook de oorzaak van Zijn dood in een zo afschuwelijk mogelijk licht te stellen. Ze tonen hun huichelachtigheid, want ze willen hun onrechtvaardige handel ook nog, als het mogelijk is, met een schijn van recht verhullen. Ze tonen hun afgunst en misgunnen hem ook deze eer.

Maar wat doet Pilatus? Hij wil in deze zaak niet naar hen luisteren. Hij bijt hen kortaf toe: *Wat ik geschreven, dat heb ik geschreven*. Het was maar een kleine verandering die Pilatus gemakkelijk had kunnen uitvoeren. Maar hij wil hun nu niet meer ter wille zijn. Daarom zegt hij: *Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven*. Het heeft lang genoeg geduurd, wil hij zeggen, hierbij moet het nu blijven.

Sommigen denken dat Pilatus in dit opzicht geen wijziging mocht aanbrengen, omdat de Romeinse wetten dit verboden, maar dat is ongegrond. Maar Pilatus zal een andere reden gehad hebben. Hij heeft het ongetwijfeld zo opgesteld, omdat hij wist dat de Joden Hem uit afgunst hadden overgeleverd. Ook vond hij dat ze hem al genoeg tegen zijn zin hadden lastig gevallen.

Hoe wonderlijk. Pilatus kán ook in dit opschrift geen verandering aanbrengen. Het stond niet in zijn macht om de koninklijke titel te scheiden van de Heiland Jezus. Aldus zorgt God ervoor dat deze kroon der heerlijkheid op het hoofd van Jezus blijft staan. Geen wonder dat God daarvoor zorgde. Aan het kruis is de Heere Jezus Christus de ware Jezus of Zaligmaker geworden. Daar heeft Hij Zijn bloed tot vergeving van de zonden gestort om de overtreding te verzoenen. Daar heeft Hij onze

zonden in Zijn lichaam gedragen op het hout. Daar heeft Hij als de ware Nazarener *door Zijn dood te niet gedaan hem die het geweld des doods had, dat is de duivel*. Daar heeft Hij, als de ware Koning der Joden, de overheden en machten ontwapend, die in het openbaar te schande gemaakt en over hen getriomfeerd. Langs deze weg is Hij op Zijn troon gestegen.

Hier zien wij dus, mijn toehoorders, dat God dikwijls de vloek in een zegen verandert. Dit opschrift was tot smaad van Jezus boven Zijn hoofd gesteld. Maar God laat het tot een eretitel strekken om de heerlijkheid en de lof van Jezus te verspreiden. Salomo zegt: *Het hart des mensen overdenkt zijn weg; maar de Heere bestuurt zijn gang*. Of op een andere plaats: *Het hart des konings is in de hand des Heeren als waterbeken; Hij neigt het tot al wat Hij wil* (Spreuken 16:9 en 21:1). Zie hier ook hoe Gods voorzienigheid zich verhoudt tot de zonde. De Heere laat de boosheid wel toe, maar Hij begrenst ze. Ze kan niet verder gaan dan de Heere het wil. Dat ziet men hier duidelijk.

Aldus hebben we deze stof weer voor uw aandacht een weinig uitgelegd.

Nadere toelichting

Hierin zien we hoe dit alles ook het lijden van Immanuël Jezus uitermate moet vermeerderd en verzaamd hebben. Werd Jezus hier in dit opschrift van Pilatus niet het hoogste voorwerp van spot en smaad? Ofschoon door het wonderlijke beleid van Gods voorzienigheid dit opschrift op een bijzondere wijze strekte tot eer en heerlijkheid van de Verlosser, Pilatus echter schreef het om Jezus te honen en te smaden: *Jezus de Nazarener, de Koning der Joden*. Wat moet het Jezus gegriefd hebben om op deze manier als een erbarmelijke, jammerlijke en verachte Koning ten toon te worden gesteld. O bittere hoon voor zulk een edele ziel. Hij was werkelijk de Koning van Israël. Daartoe was Hij van eeuwigheid door de Vader gezalfd.

Wat moet het Jezus diep in het hart gegriefd hebben dat Zijn eigen volk, de Joodse overpriesters met alleen Zijn dood nog niet tevreden waren. Zelfs na Zijn dood wilden ze Zijn goede Naam nog gelasterd hebben. Door Zijn eigen volk werd Hij hier verworpen als hun Koning. Door hun toedoen werd Hij bij de stadhouder ervan beschuldigd Zich als een veronderstelde Koning tegen de keizer te hebben verheven, terwijl Hij de meest gehoorzame onderdaan was van Zijn wettige overheid.

In dit gedeelte komt echter ook duidelijk naar voren de heilige en onbevleete onschuld van Jezus. Zelfs de rechter Pilatus, die een heiden was, moet nu met zijn eigen hand tot een eeuwige gedachtenis in weerwil van de beschuldigingen tegen Jezus, getuigenis geven van Zijn onschuld. In deze rechtszaak had Pilatus Jezus dikwijls als onschuldig aangemerkt. Hij die gemeend had Jezus te schande te moeten zetten, spreekt hier Zijn vlekkeloze onschuld en onbedorvenheid uit. Pilatus brengt geen andere beschuldiging tegen Jezus in als wat Hij in waarheid was, wanneer hij Hem de Koning der Joden noemt.

Wanneer we dit gedeelte van Jezus' lijden nogmaals nader beschouwen dan zullen we ook nu moeten uitspreken, dat de Verlosser hier al dit lijden is overkomen en het ondergaan heeft als een schuld overnemende Borg. Hij onderging dit in de plaats van Zijn uitverkoren Bondsvolk.

U die genade kent, de eigenlijk redenen, waarom Jezus hier met dit opschrift in Zijn koninklijke ambt bespot werd, zijn onder andere de volgende:

- Omdat u God naar de kroon hebt gestoken en ernaar gestreefd hebt u aan Zijn Almachtige gezag te ont-

trekken. Omdat u zo dikwijls met sprekende daden gezegd hebt: *Wij zijn heren, wij zullen niet meer tot U komen, wijk van ons want aan de kennis van Uw wegen hebben we geen lust.*

- Omdat Hij op deze wijze het Koninkrijk der genade en der heerlijkheid voor doemschuldigen moest openen, en u tegenover alle bespotting die u eeuwig verdiend had, voor God maken zou tot koningen en priesters.

U die de Heere vreest, de aanklacht tegen Jezus als schuld overnemende Borg, moest boven Zijn hoofd geplaatst worden om de volgende redenen:

- Omdat onze zonden die ons als een zware last boven het hoofd hingen, opgeschreven waren met een ijzeren griffel. Als u van de hoon en smaad van die zondeschuld bevrijd zou moeten kunnen worden, dan moest Jezus deze hoon en bespotting boven Zijn gezegende hoofd geplaatst zien.
- Ook opdat Hij op deze wijze uw hoofden met heerlijkheid zou kunnen kronen. Ja, opdat Hij eeuwige kronen van blijdschap voor uw hoofden verwerven zou.

Dit opschrift, gelovigen, moest geschreven worden in de

drie bekende talen, die destijds in de wereld gesproken werden. Joden, Romeinen en vreemdelingen moesten het om de volgende redenen kunnen lezen:

- Omdat u het verdient op dezelfde wijze in het openbaar voor engelen en mensen te worden bespot en ten toon gesteld, om zo voor uw opstand tegen de Heere en voor uw zondige hoogmoed te boeten.
- Opdat Hij zou bewerkstelligen, dat ook eens alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is tot heerlijkheid van God de Vader.

En ten slotte konden de overpriesters geen vrede hebben met dit opschrift van Pilatus, omdat Jezus voor al uw onvrede met Zijn heerschappij moest boeten. Voor al uw vijandschap tegen Gods heerschappij, zowel voor als na uw bekering, moest Hij aan Gods gerechtigheid betalen. Ook moest Hij u van slaven der duisternis maken tot koningen, om met Hem te heersen op de troon van Zijn oneindige en niet af te meten heerlijkheid.

Daarom is Jezus ook niets anders overkomen dan wat in het Oude Testament duidelijk van de Messias was voorgezegd en afgeschaduwd.

- Dat Jezus hier met dit opschrift in Zijn koninklijke ambt op deze wijze zou bespot worden, had Jesaja

helder voorzegt: *Ziet, Mijn Knecht zal verstandig handelen; Hij zal verhoogd en verheven, ja zeer hoog worden. Zoals velen zich over u ontzet hebben, alzo verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van andere mensenkinderen* (Jesaja 52: 13-14).

- Dat het opschrift van Zijn beschuldiging boven Zijn hoofd aangebracht moest worden, was afgeschaduwd in de opschriften die men vanouds onder de Joden op de altaren schreef. Bij voorbeeld zoals Mozes na de overwinning op Amalek voor de Heere een altaar bouwde en dat noemde: *De Heere is mijn Banier*. Ook was dit afgeschaduwd door de gouden plaat op de priesterlijke muts van de Hogepriester. Daarin stonden deze woorden gegraveerd: *De Heiligheid des Heeren*.
- Dat Jezus de Messias op deze wijze aan Joden en heidenen bekend zou worden, zien wij in de goddelijke belofte bij Jesaja: *Ik zal zeggen tot het noorden: Geef; en tot het zuiden: Houd niet terug; breng Mijn zonen van verre, en Mijn dochters van het einde der aarde* (Jesaja 43:6).
- Dat de Messias door de Zijnen als Koning verwor-

pen zou worden, werd in Psalm 118 helder weergegeven met het beeld van de steen die de bouwlieden verwerpen zouden. En in Psalm 2 lezen we: *De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde, zeggende: Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen* (vers 2-3).

Aldus zien we hier opnieuw bevestigd dat deze Jezus werkelijk en ontwijfelbaar de rechte Koning der Joden en de vanouds beloofde Messias was.

Toepassing

O, mochten deze behandelde bewijsstukken eens een diepe indruk maken in het hart van zoveel mensen onder ons, die Jezus dit lijden steeds weer opnieuw aandoen. Misschien zijn er die met Pilatus de gezegende Koning Jezus willen bespotten. Ze zien geen schoonheid in deze Koning. Ze zien er geen belang in om Hem te dienen. Ze willen Zijn volk als een arm en jammerlijk volk bespotten en negeren

Of er zijn er die met de Joodse overpriesters Jezus willen verwerpen. Ze willen niet dat Jezus Koning over hen is. Met sprekende daden en soms zelfs met woorden zeggen ze tot hen die hen tot geloof en godzaligheid aansporen:

Wat betreft het Woord dat u tot ons in de naam van de Heere gesproken hebt, we zullen niet naar u horen (Jeremia 44:16).

Zijn hier geen mensen die met de Joodse overpriesters veel liever de keizer, ik bedoel de wereld, de zonden en de duivel tot koning over zich willen hebben, dan de beminnelijke Jezus?

Gebeurt het soms niet dat overheden Pilatus hier navolgen: *Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.* Wetten tegen ergerlijke zonden, tegen het vloeken, tegen het ontheiligen van de dag des Heeren of anderszins worden dikwijls niet strikt gehandhaafd.

Hoor dit, ongelukkige mensen, wie u ook bent. U die niet wilt dat Jezus Koning over u zal zijn. Dit is een helder bewijs dat u nog slaven bent van de zonde, dienaren van de vorst der duisternis en meelopers van een goddeloze wereld. Als u zo onbekeerd en onboetvaardig verder gaat, dan zult u ten slotte bedrogen uitkomen. U hebt dan niets anders te verwachten, dan dat Koning Jezus, tot staving van Zijn lang gehoond gezag, eens over u, als over rebellen en weerspannige onderdanen, wraak zal nemen. Met zijn ijzeren scepter van toorn zal Hij u vermorzelen als pottenbakkersvaten. Eens zal, naar het Evangelie van

Lukas, dit woord over u klinken: *Deze Mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat Ik over hen Koning zou zijn, breng ze hier en sla ze hier voor Mij dood* (Lukas 19:27).

O, mocht u dan ontwaken om niet langer het eeuwige belang van uw onsterfelijke zielen te verwaarlozen. Bedenk toch dat uw eeuwige geluk of ongeluk ervan afhangt, of Jezus Koning over u is of niet. Wees hiervan overtuigd. Geef dan uw zielen geen rust voordat Jezus de heerschappij over uw ziel op Zich heeft genomen. Zoek er levendig van overtuigd te worden, dat u nog toebehoort aan de wrede heerschappij van de satan, de vorst van deze eeuw, die krachtig werkt in alle kinderen der ongehoorzaamheid. Zeg de duivel, de wereld en de zonden de dienst op. Zoek het niet in eigen kracht. *Waarlijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvels en de menigte der bergen; waarlijk, in de HEERE onze God, is Israëls heil!* (Jeremia 3:23). In Jezus alleen kunt u de zaligheid van uw zielen vinden. Draag u van harte en blijmoedig op aan de dienst van Koning Jezus. Hij reinigt u van alle vleselijke en geestelijke zonden. Hij leert u het vlees met zijn begeerlijkheden kruisigen. SmEEK God ernstig dat Hij uw hart zal neigen tot Zijn getuigenis, om Jezus met een onderworpen hart als uw Koning te erkennen.

U denkt, overtuigde zielen: Dat is voortreffelijk om Jezus als Koning te hebben; mocht dit mijn voorrecht zijn. U hebt gelijk, het is een grote zegen, maar ook een zegen die God aan allen die dit heil begeren, schenken wil. Hij zal altijd in het midden van ons doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op de Naam des Heeren betrouwen. Waarom zou dan dit voorrecht ook voor u niet te verkrijgen zijn?

Maar laat ik u, gelovigen, ook een woord tot opwekking en vertroosting toeroepen. Spiegel u toch aan de zonde van Pilatus en van het Joodse volk. Wacht u voor al die zonden waaraan zij zich hier hebben schuldig gemaakt. Wacht u hier voor gelijkvormigheid aan de vijandschap van de Joden tegen Jezus. Let erop dat uw hart nooit door bittere afgunst overheerst wordt. Schrijf op de tafelen van uw hart dit opschrift van Pilatus, *Jezus de Nazarener; de Koning der Joden*, dat hij boven het kruis van Jezus stelde.

Erken hier Jezus, voor uw Jezus, voor uw Zaligmaker, Die volkomen kan zalig maken die door Hem tot God gaan. Breng de blijde belijdenis van de kerk in praktijk, zoals Jesaja daarvan spreekt: *Zie, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze*

is de Heere, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid (Jesaja 25:9).

Erken Jezus als uw Koning. Onderwerp u geheel aan Zijn Godsregering. Bid vurig dat deze eretitel meer en meer in uw zielen aan het licht mag komen. Breng aan Jezus hulde en gehoorzaam Hem als uw Koning.

Blijf standvastig daarbij, dat u eens geschreven hebt:

Ik ben des Heeren. Als u eens met uw hand geschreven hebt, dat u het eigendom van Jezus wilt zijn, volg dan ook hierin de standvastigheid van Pilatus na. Zeg, wat ook de zonde, de wereld en de duivel u mogen voorhouden: Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven. Of zoals de psalmist zegt: *Ik heb gezworen en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten van Uw gerechtigheid (Psalm 119:106).*

Laat ik u, gelovigen, tot uw troost het volgende mogen toeroepen. Als een blinde wereld u allerlei laster- en scheldnamen geeft, zal God u die juist tot eer doen zijn, zoals bij Jezus aan het kruis. Jezus zal Zich aan u openbaren, zowel in dit leven, maar in het bijzonder hierna maals, als uw Jezus of Zaligmaker. Hij zal u van alle geweld des duivels verlossen en u overbrengen tot het genieten van een onuitsprekelijke zaligheid. Hij zal Uw

Koning zijn, door u te bewaren, te beschermen en door Zijn Woord en Geest te regeren, want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk.

Ten slotte, en daarmee besluit ik, u zult eens Zijn aangezicht in gerechtigheid aanschouwen en verzadigd worden met Zijn Beeld, als Hij en u tezamen zullen opwaken.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVERIE-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op ING Bank nr: 581492
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Scherpenzeel

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
(bij voorkeur schriftelijk) aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl